

Viktigt vad man skriver till eleverna

Gunilla Nilsson på barn- och ungdomsförvaltningen vann nyligen kommunens årliga klarspråkspris för projektet "Klarspråk i individuella utvecklingsplaner och skriftliga omdömen." Samtliga lärare och skolledare i Botkyrka har gått kursen. Något som har haft betydelse både för eleven Mattias Windahl och läraren Caroline Petersson Svalberg på Broängsskolan.

– Det känns väldigt roligt och hedrande! Ett viktigt projekt har fått uppskattning. Hur vi skriver till eleverna betyder mycket för deras självförtroende, säger Gunilla Nilsson.

Hur fick du idén?

– Projektet är ett led i en långsiktig satsning på skolan i Botkyrka. Under flera år har vi träffat skolledare och lärare i olika nätverk. Men arbetet har hela tiden

varit frivilligt, och vi har bara nått de mest intresserade. När de nya kraven på skriftliga omdömen kom insåg vi att vi behövde nå ut till alla. Därför gick vi ut och erbjöd samtliga lärare och skolledare i Botkyrka ett kompetensutvecklingspaket. Klarspråk i individuella utvecklingsplaner och skriftliga omdömen var ett viktigt inslag. Under en hel dag fick lärarna diskutera innehåll, språk och ton i de skriftliga omdömena.

Vad blev resultatet?

– Arbetet har fått en skjuts framåt. Nu har alla en gemensam grund att stå på, och på många skolor har diskussionerna om hur man bör skriva och inte skriva fortsatt. Många har spontant sagt att de tänker annorlunda nu.

Hur går du vidare?

– Det här har varit så inspirerande att jag

har bestämt mig för att skriva en handbok. Det finns ett stort behov bland lärarna att lära sig mer och få mer stöd i skrivarbetet. På önskelistan står en ny satsning för alla lärare i Botkyrka. Modersmålslärarna har redan fått en fördjupning i två steg där de har finlipat innehåll, språk och ton i sina egna omdömen.

MARIA SUNDIN

Gunilla Nilsson, Mattias Windahl och Caroline Petersson Svalberg har alla vunnit på barn- och ungdomsförvaltningens klarspråksprojekt.

"Kände mig typ stolt"

När Mattias Windahl, 11 år, kom ut från utvecklingssamtalet med sin klassförestandare Caroline Petersson Svalberg på Broängsskolan i förra veckan kände han sig "typ stolt".

– Jag blev glad när Caroline sa att det gick bra och att jag uppnådde målen. Annars är jag en sån som oroar mig för allt möjligt. Nu slipper jag det, säger han.

Du-tilltalet fastnade

Caroline själv är också nöjd. Hon deltog i klarspråksseminariet och tycker att hon fått stöd i skrivarbetet.

– Något som fastnade var du-tilltalet, att skriva till eleven och inte om eleven. Nu skriver jag alltid "Mattias, du har ..." Jag är också noga med att alltid börja med något som är positivt. Jag utgår från hur jag skulle vilja att någon pratade med

mig eller en lärare pratade med min dotter. Om det blir för negativt går man i försvar. Samtidigt måste jag vara tydlig med om eleverna når målen eller inte. Mattias håller med:

– Det är bättre om någon annan ser att man gör något bra, särskilt om jag har lagt ner mycket energi på det. Förut hatade jag att rita, men nu börjar jag anstränga mig och det har blivit mycket roligare. Jag ser till och med fram emot bildlektionerna.

Pratar om språk

För Caroline och hennes kolleger går arbetet vidare. Nu arbetar de med att utveckla matriser som underlag för undervisningen och bedömningen. Hon tycker att diskussionerna går lättare.

– Det är bra att alla kolleger har gått på seminarierna. Diskussionerna satte igång oss – vi fortsätter att byta tankar med var-

andra, ifrågasätta gamla rutiner och få nya idéer. Och vi pratar mer om språket, hur vi faktiskt uttrycker oss.

MARIA SUNDIN

Läs mer om klarspråk på Helgonet

